

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСИТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМАУ ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСИТЭТА

№ 17 (690) Аўторак, 17 мая 1988 г. Газета заснавана ў верасні 1989 года Выходзіць раз у тыдзень Цана 2 кап.

ПЛЕНУМ ЦК КПБ

13 мая адбыўся X пленум ЦК КПБ. Пленум разгледзеў пытанне «Аб задачах партыйных арганізацый рэспублікі па ўдасканаленню народнай асветы і ідэалагічнаму забеспячэнню перабудовы ў адпаведнасці з рашэннямі лютаўскага [1988 г.] Пленума ЦК КПСС».

З дакладам выступіў першы сакратар ЦК Кампартыі Беларусі Я. Я. Сакалоў.

Па абмеркаванаму пытанню прынята пастанова.

Разгледжана арганізацыйнае пытанне. У сувязі з пераходам на іншую работу вызвалены: М. Ц. Гулеў — ад абавязкаў за-

гадчыка аддзела лёгкай прамысловасці і тавараў народнага спажывання ЦК КПБ; М. І. Дзямчук — ад абавязкаў загадчыка аддзела навукі і навучальных устаноў ЦК КПБ; А. І. Трутнеў — ад абавязкаў загадчыка аддзела цяжкай прамысловасці ЦК КПБ.

У рабоце пленума прынялі ўдзел першы намеснік загадчыка Аддзела навукі і навучальных устаноў ЦК КПСС В. В. Рабаў і інструктар Аддзела прапаганды ЦК КПСС П. І. Надолішні.

У заключэнне выступіў першы сакратар ЦК КПБ Я. Я. Сакалоў.

ПРА ЗАЎТРАШНІ ДЗЕНЬ УНІВЕРСИТЭТА

12 мая наш універсітэт наведаў намеснік загадчыка Аддзела навукі і навучальных устаноў ЦК КПСС В. С. Балтрунас. У рэктараце адбылася размова, у якой прыняў удзел першы сакратар Гомельскага гаркома КПБ У. Р. Казлоўскі, аб перспектывах далейшага развіцця ГДУ, магчымасяч адкрыцця ў ім медыцынскага факультэта.

НАШ УКЛАД

Аб актыўнай жыццёвай пазіцыі савецкіх людзей, іх гарадчым жаданні змагацца за мір сведчаць іх добраахвотныя грашовыя ўносы ў Савецкі Фонд міру. Дзесяткі мільёнаў грамадзян, працоўныя калектывы краіны пералічваюць пэўную частку свайго заробатку, прэмій ў фонд, які мы з поўным правам можам назваць «фондам нашых сэрцаў».

Члены шматтысячнага калектыва нашага універсітэта таксама прымаюць актыўны ўдзел у гэтай вышэйшай справе. У гэтым годзе ў Савецкі Фонд міру яны ўнеслі 3,5 тыс. рублёў. Найбольшую актыўнасць у зборы сродкаў правялі выкладчыні і супрацоўнікі кафедра грамадскіх навук, студэнты геалагічнага факультэта.

ДУШОЙ — МАЛАДЫЯ!

Яшчэ ня мала, напэўна, спартыўных рэкордаў устанавілі б яны, каб не ўварвалася ў мірнае жыццё савецкіх людзей Вялікая Айчынная вайна. І змянілі спартсмены турнір на вінтуюку, пайшлі на фронт, каб абараніць гонар і незалежнасць свайго Радзімы ад фашызму. Прайшлі яны цяжкімі дарогамі вайны, набліжаючы светлы дзень Перамогі. А калі савецкія людзі зноў змаглі вярнуцца да мірнай стваральнай працы, сталі ў спартыўны строй і даваенныя чэмпіёны, каб устаўляць новыя рэкорды.

Многіх з іх цяпер называюць ветэранамі спорту, і ведалі адзін аднаго даўно, а вось сустрэцца зноў давалося ім у гэты майскі дні — напярэдадні 43-й гадавіны Перамогі савецкага народа над фашыскай Германіяй. Адбылася гэта сустрэча, дзякуючы савету музея ГДУ «Гомельшчына спартыўная», які запрасіў ветэранаў спорту, удзельнікаў Вялікай Айчынай вайны на святочны «агеньчык», прысвечаны дню Перамогі. Золата баявых і спартыўных узнагарод на грудзях, белізна на скронях, яркая чырвань майскіх кветак — гэтыя колеры стваралі

спраўды святочную атмасферу ў лакай музея, куды прыйшлі майстар спорту па акрабатыцы, неаднаразовы чэмпіён Беларусі Міхаіл Дзмітрыевіч Чарданцаў, адны з лепшых футбалістаў 30-х гадоў Міхаіл Мікалаевіч Сімкоўскі і Баляслаў Валер'янавіч Расінскі, заслужаны трэнер БССР Якаў Трафімавіч Церашкавец, адзін з лепшых пасляваенных баксёраў Гомельшчыны Генадзь Мікалаевіч Раціцкі, першы дэкан факультэта фізічнага выхавання нашай ВНУ Дзмітрый Іванавіч Волкаў, іншыя вядомыя ў нашай абласці і рэспубліцы, спартсмены, трэнеры.

За святочным сталом прагучалі ўспаміны ветэранаў аб іх удзеле ў спартыўным руху, у баях за Радзіму. Вярталіся ў сваю маладосць сівыя ветэраны, спяваючы разам з выкладчыкамі, студэнтамі факультэта фізыхавання песні ваенных гадоў.

На «агеньчыку» прысутнічаў намеснік старшыні абласнога

спарткамітэта К. І. Марачкін. Госці універсітэта былі ўзнагароджаны ганаровымі граматамі абласнога спарткамітэта.

На здымку: госці ГДУ — ветэраны спорту і Вялікай Айчынай вайны на святочным «агеньчыку». Фота У. Смірнова.

Слова — ветэрану вайны і працы ЗА ЕўРАПЕЙСКУЮ БЯСПЕКУ І СУПРАЦОЎНІЦТВА

У барацьбу за мір, за міжнародную бяспеку ўключваюцца мільёны людзей планеты. На грэбні хвалі міру ўзнята актыўнасць народаў Еўропы, якія востра адчуваюць сваю адказнасць за будучыню ўсіх зямляў. Двойчы ў бягучым стагоддзі ў Еўропе ўспыхвалі спусташальныя сусветныя войны, а сёння наш кантынент да крайнасці нашпугаваны смертаноснай зброяй, што пагражае самому жыццю не толькі еўрапейцаў, але і ўсяму свету. Народы Еўропы, якія жывуць «на параклавам пограбе» і пад «атачным каллаком», узнялі свой голас у абарону міру, за еўрапейскую бяспеку, за мірнае супрацоўніцтва ўсіх людзей, незалежна ад іх палітычных і рэлігійных перакананняў. Мірная будучыня і супрацоўніцтва пад чыстым небам — гэта шлях да пазбаўлення ад страху, ад сацыяльнага прыгнету, ад беспрацоўя.

У авангардзе барацьбы за мір ідуць народы Савецкага Саюза. Іх волю ў гэтай барацьбе, а таксама і імкненні ўсіх народаў свету, у свайй дзейнасці выражаюць КПСС і Савецкі ўрад. Пераадолюючы намеры апалагатаў імперыялізму, яны з пазіцыі новага мыслення ў адзэрны век, прымуслілі іх лідэраў сесці за стол перагавораў, каб падпісаць першы ў гісторыі дагавор аб ліквідацыі

часткі, хаця і нязначнай, стратэгічнай ядзернай зброі ў Еўропе. Але гэта толькі пачатак. Мэта Савецкага Саюза — поўнае знішчэнне да канца гэтага стагоддзя ўсіх відаў зброі: тэрмаядзернай, хімічнай, біялагічнай. Таму барацьба за без'ядзерны свет павінна стаць яшчэ больш актыўнай, а ўклад у яе кожнага з нас — яшчэ больш важным.

Са святкаваннем 43-й гадавіны Перамогі над фашыскай Германіяй суаў «Усесаюзны тыдзень дзеянняў за еўрапейскую бяспеку і супрацоўніцтва», які праводзіўся з 7 па 14 мая. Праходзіў ён і ў ГДУ па плану універсітэцкага камітэта абароны міру. Адбыліся сустрэчы студэнтаў з ветэранамі Вялікай Айчынай вайны, праведзены тэматычныя гутаркі і канферэнцыі.

На тэматычным факультэце была арганізавана сустрэча калектыву выкладчыкаў і студэнтаў, прысвечаная дню Перамогі і барацьбе за мір. У студэнцкай групе ў госці да моладзі прыйшлі ўдзельнікі Вялікай Айчынай вайны Г. С. Мільчанна, А. Н. Бекарэвіч, В. П. Рубанік, М. А. Ялецкі, А. Д. Ложкін.

Кіраўніцтва фізічнага факультэта наладзіла сустрэчы студэнтаў з Героем Сацыялістычнай Працы М. А. Дзмітрыевым, палкоўнікам у адстаўцы А. І. Укра-

інцам, аўтарам гэтых радкоў. На сустрэчах юнакі і дзяўчаты задавалі шмат пытанняў ветэранам, завязалася гутарка па праблемах міру і пра абавязак кожнага ў барацьбе за яго.

Праведзена канферэнцыя студэнтаў і выкладчыкаў на біялагічным факультэце, прысвечаная гералізму савецкага народу на фронце і ў тыле ў суровыя гады вайны. На ёй выступіў удзельнік Вялікай Айчынай вайны, дацэнт В. І. Хількевіч.

У студэнцкіх групах на факультэце фізічнага выхавання адбыліся гутаркі з моладзю ветэранаў Я. А. Семенчука, М. Я. Карабанова і А. А. Косцікава.

Успамінаючы грозныя гады вайны, яе ветэраны заклікалі юнакоў і дзяўчат захоўваць у свайй памяці імёны загінуўшых у баях воінаў і ахвяр фашысцкіх засценкаў. Не аб асабістых подзвігах гаварылі ветэраны, а аб тых героях, што прымалі агонь на сябе, пракладваючы тым самым шлях да Перамогі сваім паслядоўнікам, каб яны, падхапіўшы сцяг Перамогі, данеслі яго да купала рэйхстага і затым перадалі нашчадкам. З гэтым сцягам яны ідуць у бой за без'ядзерны свет.

В. СІМАНАЎ,
член камітэта абароны міру ГДУ.

ДНІ КУЛЬТУРЫ ПОЛЬСКИХ СЯБРОЎ

З 20 па 25 мая пройдзе Дні культуры Еленегурскага ваяводства ў г. Гомелі. На гэтым тыдні ў суботу маладзёжная група з Польскай Народнай Рэспублікі стане госцямі нашага універсітэта. Культурнай праграмай прадугледжана сустрэча пасланцоў горада-лабраціма з членамі Клуба інтэрнацыянальнай дружбы «Саюз», выступленне ў актавай зале рок-групы. У фазе вучэбнага корпуса № 1 будзе працаваць відэацэнтр, а ў матэматычна-пашачым клубе Інтэрната № 2 — дзускуісны цэнтр.

Віншваем!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта, кафедра матэматычных праблем кіравання гарача вішнуюць старшага навуковага супрацоўніка навукова-даследчай лабараторыі сістэмнага праграміравання ХВЭСІТЧУКА Уладзіміра Іванавіча (навуковы кіраўнік — загадчык кафедры МПК дацэнт І. В. Максімаў) з паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата тэхнічных навук.

Да 70-годдзя БССР і КПБ НАПЯРЭДАДНІ БАРАЦЬБЫ ЗА БЕЛАРУСКУЮ РЭСПУБЛІКУ

Па рабоўніцкаму Брэсцкаму мірнаму дагавору значная частка Беларусі аказалася пад пятой нямецкай акупацыяй. Поўнаасцю свабоднымі ад акупацыі засталіся толькі шэсць паветаў Заходняй вобласці (Клімавіцкі, Віцебскі, Чароўскі, Чарняўскі, Віцебскі і Гарадоўскі), а васьмь паветаў былі часткова свабоднымі ад акупацыі: Горыцкі, Магілёўскі, Быхаўскі, Гомельскі, Аршанскі, Рагачоўскі, Лепельскі і Сенненскі. Уся гэта свабодная ад акупацыі тэрыторыя была аб'яднаная са Смаленскай губерняй у складзе Заходняй вобласці.

Смаленск стаў цэнтрам усёй савецкай і партыйнай работы ў неакупіраванай частцы Беларусі. Тут працавалі сваю дзейнасць Аглыванкомхоз, СНК Заходняй вобласці і Паўночна-Заходні абласны камітэт РКП (б), завуіраваныя з Мінска.

Стварэнне Заходняй вобласці з неакупіраванай часткі Беларусі і Смаленскай губерні ў рамках РСФСР мела велізарнае значэнне ў далейшым лёсе беларускага народа. Гэта дало магчымасць Савецкаму ўраду абараніць пакінутыя свабоднымі паветамі Беларусі ад дамаганняў нямецкай імперыялісты і нацыяналістаў, якія спрабавалі выкарыстаць акупацыю Беларусі немцамі для таго, каб адраваць Беларусь ад Савецкай Расіі, растаргчыраваць і ўзмацніць у Беларусі буржуазна-памешчыцкі лад і нават стварыць беларускую буржуазную рэспубліку пад згідай кайзераўскай Германіі або Польшчы.

Ужо 21 лютага 1918 года Беларуска рада ў Мінску абвясціла аб стварэнні ў Беларусі буржуазна-нацыяналістычнага ўрада «Народнага сакрэтэрыяту». А 9 сакавіка Беларуска рада аб'явіла аб стварэнні «Беларускай народнай рэспублікі і аб аддзяленні Беларусі ад РСФСР. На чале гэтага «ўрада» быў пастаўлены буйны польскі памешчык Сірмунт. Здраднікам беларускага народа паказалі сябе таксама менавіта, эсэры, бундаўцы, якія прапанавалі свае паслугі акупацыйным уладам. Так, на мітынгу, які адбыўся 10 сакавіка ў Гомелі, ад імя меншавікоў Сяўрук выказаў падтрымку нямецкім акупантам «за вызваленне ад бальшавізму» і абяцаў ім усялякую падтрымку.

Аднак разлік германскіх імперыялістаў і здраднікоў беларускага народа — нацыяналістаў і згоднікаў усіх месцаў — адраваць беларускі народ ад вялікага рускага народа не апраўдаўся. Беларуска народ усе як адзін узяўся на барацьбу з нямецкімі акупантам і іх палататнікамі. Прайшоўшы 10 красавіка ў Смаленску II з'езд Савецкаў Заходняй вобласці выразіў волю беларускага народа, асудзіў контррэвалюцыйныя дзеянні Беларуска рады. У сваім звароце «Да беларускіх рабочых і сялян»

з'езд заявіў, што Беларуска рада ўцяляе сабой групу самазванцаў, а не народных прадстаўнікоў і што народы Беларусі не прыдадуць ніякага значэння тым крокам і абавязальствам, якія будучы зробіць або заключаныя ад іх імя Беларуска рады.

Яркім паназычкам палітычных настрояў Беларускага народа, яго нацяжы і згоднікаў беларускіх нацыяналістаў і згоднікаў партый з'явіліся першамайскія Дэманстрацыі 1918 года, якія адбыліся насуперак забаронам акупацыйных улад у Мінску, Гомелі і іншых гарадах Беларусі. У Гомелі дэманстрацыя адбылася пад лозунгам «За ўлад Савецкаў». У ёй прымалі ўдзел рабочыя чыгуначнага вузла, запалкавай фабрыкі і іншых прадпрыемстваў. Першамайская дэманстрацыя ў Мінску, у якой удзельнічала больш за тысячу рабочых, прайшла пад лозунгамі «Долой немцаў!», «Долой Кайзера!». Дэманстрацыя была расстраляная, шмат яе ўдзельнікаў былі аршталены. Усе першамайскія дэманстрацыі на акупіраванай частцы Беларусі паказалі, якая велізарная нямецкай Беларускага народа да ішаземных захопнікоў і жою ў іх гарадах імённе да ўстанавлення Савецкай улады.

Стварэнне Заходняй вобласці ў складзе РСФСР разам з тым садзейнічала росту нацыянальнай самасвядомасці Беларускага народа, падрыхтоўвала глебу для далейшай барацьбы за стварэнне Беларускай Савецкай Рэспублікі. Партыйныя і савецкія органы Заходняй вобласці кіравалі сацыялістычным будоўніцтвам на неакупіраванай частцы Беларусі, вялі барацьбу супраць унутранай контррэвалюцыі. Вялікая гістарычная роля Аглыванкомхоза і Паўночна-Заходняга абласнога камітэта РКП(б) заключавецца і ў тым, што праз гэтыя органы ажыццяўлялася тая дапамога, якую аказвалі Беларускаму народу ў цяжкія дні нямецкай акупацыі рускі народ, Савецкі ўрад і ЦК РКП(б). Гэта дапамога ішла на ўсіх лініях, пачынаючы ад стварэння ўзброеных сіл для барацьбы супраць нямецкіх акупантаў і заканчваючы падрыхтоўкай кадры для сацыялістычнага будоўніцтва Беларусі пасля яе вызвалення.

Паўночна-Заходні абласны камітэт РКП(б) стаў натхняльнікам барацьбы Беларускага народа супраць Інтэрвэнту. Пад яго кіраваннем на тэрыторыі акупіраванай Беларусі было створана разгалінаванае партыйнае падполле і разгарнуўся моцны партызанскі рух, які паскорыў выгнаненне нямецкіх захопнікоў і ўстанавленне Савецкай улады ў Беларусі. Аб гэтай старонцы гісторыі Беларускага народа будзе расказана ў наступных матэрыялах.

**Г. ЕУДАКІМЕНКА,
дацэнт кафедры
гісторыі СССР і БССР.**

Баіцы ідэалагічнага фронту

ВАЎМОВАХ ДЭМАКРАТЫЗАЦЫІ

У складаным працэсе перабудовы грамадства растуаючая роля належыць эканамічнай сферы. Менавіта таму пытанні эканамічнай аучобы, сістэматычнага авуучэння канцэпцыі гаспадарчай рэформы, а таксама канкрэтных метадаў работы ва ўмовах дэмакратызацыі набываюць новы сэнс і змест у прапагандыскай рабоце.

Непарыўнасць слова і справы, веданне і ўменне, перакананасць і магчымасць заняцца сваёй справай, адмова ад ісклушыхся старэзатыпу мыслення і практыкі — вось шлях фарміравання ў кожнага чалавека сучаснага эканамічнага мыслення.

Для перабудовы аднолькава непрыемна і безаглядны аптымізм гаваруноу, і непрыемналыны скептыцызм маўчальніку. Цяперашні час патрабуе дэалавога аналізу ўжо адзёйсненага, цяроага погляду на будучыя заданьы. Прабаіна ініцыятыва, пошук і — работа, работа, работа...

Гарантыя поспеху перабудовы не толькі ў дэмакратызацыі, але і ў пастаянным удакладненні канцэпцыі перабудоуваемага гаспадарчага механізма. А без пастаянай работы гэтага не зробіш і глыбока не раскроеш слухачам.

Трэба, каб кожны ўсвядоміў, што ўсе гэтыя новыя працэсы і перамены адбываюцца не ў агульным плане, а персякаюцца з сабыістымі інтарэсамі, патрабуюць змены прывычак і старэзатыпу паводзін і актыўных дзеянняў па перабудове. Гэта самае глаунае ў цяжкае ў прапагандыскай рабоце.

Разуменне гэтых задач і цяжкасцей адрознівае ўсю прапагандысцкую дзейнасць Генадзя Дзмітрыевіча Ветлугаева, дацэнта кафедры палітэканаміі. Дэсцьце гадоў ён з'яўляецца кіраўніком секцыі семінара прапагандыстаў пры Цэнтральным РК КПБ, членам рэдакцыйнага савета па эканамічнай адукацыі.

Шырокі круггляд, высокая эрудыцыя, валоданне метадамі і ін-

шых рэаіна горада, у прыватнасці, Нава-Беліцкім, Гомельскім сельскім, Чыгуначным, а таксама ў раёнах вобласці, Вялікая работа ў гэтым плане ім была праведана па аказанню дапамогі ў дэна па заказанню дапамогі ў распрацоўцы і чытанні лекцыі па эканамічнаму ўсвядоу, а таксама па чытку лекцыі, распрацаванаму кафедрай палітэканаміі універсітэта. Гэтая работа працягваецца і зараз. Выезды ў рэаіна аўдэсды суправаджаюцца аказаннем дапамогі прапагандыстам, пруптоўнымі адказамі слухачам, абавязаннем лектара і слухачоў новымі фактычнымі матэрыяламі, веданнем цяжкасцей на месцах, без чаго немагчыма высокая эфектыўнасць не толькі прапагандыскай работы Г. Д. Ветлугаева, але і яго работы як выкладчыка палітэканаміі.

Па абмену вопытам прапагандыскай работы Г. Д. Ветлугаеў выяжджае ў мінулым годзе з лекцыямі ў складзе дэлегацыі ў Мадэўскую ССР, дзе пасляхода выступіў перад самай шырокай аўдыторыяй.

Г. Д. Ветлугаеў пастаянна ішкнецца павышча сваё лектарскае майстэрства, несці ідзі КПСС у масы, садзейнічае ператварэнню палітычных і эканамічных ведаў працоўных у іх моцны перакананні і актыўныя дзеянні па перабудове і паскарэнню сацыяльна-эканамічнага развіцця.

**В. МАТУСЕВІЧ,
старшыня
метадычнага савета
кабінета палітсаветы
Цэнтральнага РК КПБ,
старшыня праўлення
універсітэцкай арганізацыі
таварыства «Веды», дацэнт.**

АДБЫЛОСЯ САПРАЎДНАЕ СВЯТА

Студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта прынялі ўдзел у вечары інтэрнацыянальнай дружбы, арганізаваным сумесна з Кіўдам сярэдняй школы № 47. У складзе факультэцкай групы былі замежныя студэнты: з Сірыі — Таха Мухамед, Нідаль і Імад Хамуш, з Кампучыі — Тхаўро і Кхім Сарын. Паміж вучнямі і замежнымі гасцамі адразу ўстанавіліся адносны ўзаемаразумення і даверу. Студэнты расказалі аб сваёй Радзіме, яе прыродзе, некаторых звычаях і традыцыях, адказалі на шматлікія пытанні вучняў. У першай частцы вечара прагучала музычна-літаратурная кампазіцыя, прысвечаная Першамаю.

Вечар завяршыўся вялікім святочным канцэртам, падрыхтаваным сіламі студэнтаў і вучняў. Ён пачаўся натхнёным выступленнем школьнага хору з вельмі чыстым шматголосем. Яго змянілі дзіцячы ансамбль народнай песні і група чароўных дзюцінак з танцам-фантазіяй юнацтва. Канцэртныя нумары вучняў чарговаліся з выступленнямі студэнтаў. Імад Хамуш чудаўна выка-

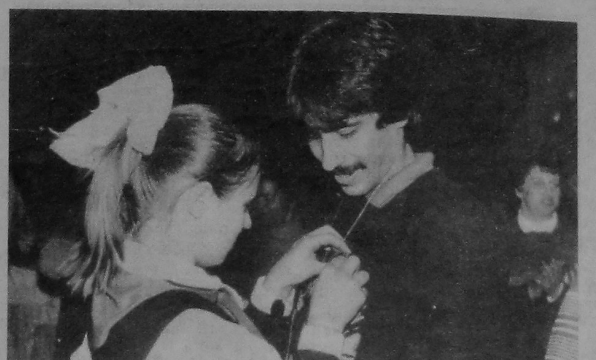
наў песні «Жураўлі» Я. Франкеля і «Стары валасок» з кінафільма «Жанчыны». Таха Мухамед і Нідаль пазавімілі гледачоу з народнымі мелодыямі Сірыі, а Кхім Сарын і Тхаўро — з мелодыямі і песнямі Кампучыі. А потым на сцэну выйшлі ўдзельнікі студэцкага фальклорнага ансамбля: першакурснікі А. Дворнік, В. Шабалін, С. Сазонаў і М. Дзмітрыук, І. Сідарэнка, Л. Каржова, Т. Шамедзьяк, М. Собаль, Н. Салаўёва, І. Ларкіна з 2-га курса Беларускага аддзялення, В. Скрыпка і Л. Швэалева з 1-га курса, Н. Ратнікава з 2-га курса рускага аддзялення. Да вучняў-старшакласнікаў зварнулася Марына Собаль. Яна прадставіла ансамбль і запрасіла ўсіх, хто шануе роднае слова, на Беларускае аддзяленне факультэта. Пад скандзіраванне залы студэнты выканалі жартуны беларускія народныя песні і былі прыняты ўдзелу са сцяброўскай усмешкай. Выступленне нашай пэвуні Наталлі Ратнікавай завяршыла ішкненне артыстаў і гледачоу стварыць адзінае цэлае. Студэнтка разам з залай пачынала прапанаваную вуч-

нямі іх любімую песню, яе пайхоплівалі ўсе: студэнты, вучні, настаўнікі. Наталлі абкружылі дзеці, і гучаў у школьнай зале не звычайны хор — моцны, але ў той жа час хвалюючы сэрца, выклікаючы пляччотнасць і высокія паэчуці. На заключэнне ўдзельнікі вечара выканалі «Гімн дэмакратычнай моладзі свету». Потым члены КіДа школы падарылі сваім старэйшым сябрам сувеніры і шмат-шмат кветак, а яшчэ вялізны святочны торт.

Адбылася чарговая сустрэча будучых настаўнікаў з вучнямі, сустрэча творчая, не фармальна. Хочацца выказаць вялікую ўдзячнасць дэканату па рабоце з замежнымі студэнтамі і куратару Г. А. Даўгяла, студэнтам з Сірыі і Кампучыі, нашым энтузіястам, добравуменным і адказным людзям — прупе фальклорнага ансамбля факультэта.

Значную дапамогу ў падрыхтоўцы вечара аказалі педагогічныя калектывы школы: завуц Вялічкіна Пракоф'еўна Бондар, арганізатар пазакласнай і пазашкольнай работы Вялічкіна Федараўна Шымбалёва, настаўнікі Ігар Рыгоравіч Сіроцін, Аляксандра Івануа Марозава, Яўгенія Нікіцічна Астапоўска. Вялікую адказнасць, дыскіплінаванасць праявіў наш акупаніятар Міхал Уладзіміравіч Герман — кіраўнік і дырыжор намернага аркестра ГДУ, практычны падтрымку — дэкан М. Ф. Гуліцкі, дацэнт У. П. Каваленка і У. М. Сабаленка. Над праграмай фальклорнага ансамбля працавала адзістат кафедра Беларускай літаратуры В. С. Генаш.

На гісторыка-філалагічным факультэце праведана шмат мерапрыемстваў, якія выявілі вялікі творчы магчымасці нашай моладзі. За апошні перыяд буд зроблены новы крок — да школы, да вучняў, да сваёй будучай прафесіі.

НА ЗДЫМКУ: вучанца 5 класа СШ № 47 С. Мідзведзева, уручае значок замежнаму студэнту з Сірыі Таха Мухамеду.

**Н. СТАРАСЦЕНКА,
адказная за НДРС
на гісторыка-
філалагічным факультэце.**

КНІЖНЫЯ ШКОДНІКІ

«Найвялікшае багацце — добрая бібліятэка», — пісаў В. Р. Вільніс, і як бывае горка і прыкра, калі бачыш, што да гэтага багацця некаторыя з чытачоў бібліятэк адносіцца без пачуцця адказнасці. Есць, на жаль, такая катэгорыя людзей, якія прыводзяць у нягоднасць нямала кніг, перыядычнай літаратуры. Сядзячы ў чытальных залах, яны ўхітраюцца выразаць з кніг і часопісаў табліцы, схемы, малюнкы, адмікі.

Выявіліся такія шкоднікі і ў нашым універсітэце. Так, студэнт II курса эканамічнага факультэта В. Шкурко прынес невялікую бібліятэку ГДУ: у мінулым месяцы ўзяў у чытальнай зале № 1 першы нумар часопіса «Урал» за гэты год і выразаў з яго старонкі з зацікаўленым яго артыкулам. Высветлілася, што гэтак жа па-варварску ён абшоўся і з іншай літаратурнай бібліятэкай. Узяў «Спортивную жизнь России», і калі пасля яго гэта выданне трапіла ў рукі іншаму наведвальніку чытальнай залы, у часопісе не аказалася чатырох старонак!

Бразумела, такія спяжывецкія адносны студэнта да сацыялістычнай уласнасці не маглі застацца безнаказанымі, і загадчыца бібліятэкі ГДУ В. М. Касцючэнка напісала дакладную на В. Шкурку дэкану эканамічнага факультэта У. Д. Аршаньку.

Варта падкрэсліць, што намаганнямі адных бібліятэчных работнікаў немагчыма захаваць кніжны фонд, выкараніць такую негатыўную з'яву, як ісаванне літаратуры. Выхоўваць па-чуццё адказнасці за бібліятэчнае багацце трэба і сіламі грамадскасці.

Т. КУДРАЎЦАВА, загадчыца чытальнай залы № 1

Удасканалваць завочную адукацыю

СІСТЭМА СУПРАЦЬ ЛОДАРАЎ

У бягучым навучальным годзе студэнты-завочнікі IV—V курсаў спецыяльнасці «Эканамічныя працы» адалі экзамен на планаванню эканамічнага і сацыяльнага развіцця СССР па новаму метадзе. Яго мы назвалі пісьмова-ананімна — вусна-галосны (падрабязна аб ім расказвалася ў артыкуле «Мэта адна — якасць ведаў», «Гомельскі ўніверсітэт», 9 лютага 1988 г.). Вынікі аказаліся маласуддзільнымі. Думаецца, яны ўскрылі некаторыя недахопы нашай работы са студэнтамі-завочнікамі.

Зварнуся да асобных лічбаў. Яўка студэнтаў на экзамен на абодвух курсах сёлета склала 77%. У мінулым навучальным годзе пры вусным экзамене гэты паказчык склаў 82%. З тых, хто прыйшоў на экзамен, вытрымала яго на чвэртным курсе — 84%, на пятым — толькі 64% супраць 91,4% у мінулым годзе. Дарчы, сярэд экзаменуемых апынуліся і такімі, хто ніводным словам не мог адказаць хаця б на адно з трох пытанняў білета. У асобных адказах напісаны такія фразы, што міжволі паўстае пытанне: чаму ж ён вучыўся гэтыя тры або чатыры гады, калі не можа сфармуляваць, якія паказчыкі выкарыстоўваюцца для вымярэння прадукцыйнасці працы, хто распрацоўвае і зацвярджае плацідавы і гадавыя планы народнай гаспадаркі, не мае ўяўлення аб іншых аэбучных існах?

Перакананы, што пісьмовы прыём любога экзамена з улікам магчымых вусных дапаўненняў да яго наамага павысіць пачуццё адказнасці кожнага студэнта за падрыхтоўку, трымаючы сваіх ведаў. Пры пісьмовым экзамене ў адрозненне ад вуснага наводзяцца пытанні адпаведна. Ацэнка ведаў даецца ананімна без уліку ўзросту, пасады і некаторых іншых суб'ектыўных фактараў, якія пры вусным экзамене адпярэваюць не апошняю ролю.

На нашу думку, вярта ўкараняць пісьмовыя экзамены, пачынаючы з першага курса і заканчваючы дзяржаўнымі экзаменамі. Не сумніюся, глыбіня і ўзровень ведаў ажакуцца значна вышэйшымі і асабліва больш аб'ектыўна адзнака была б пры адцы дзяржаўных экзаменаў. Кожны выкладчык, які прывярае пісьмовы адказ, выступае адзёку самастойна да калектыву нарэ абмеркавання. Менавіта толькі так выступаюць адзнака на ўсіх конкурсах па выкладзёнаму адказу. Раней жа адраалася, што сярэд членаў камісій у вызначанай агульнай адзнацы былі разыходжанні. Іншы раз верх бралі не веда, а лэўныя суб'ектыўныя фактары.

Акрамя таго, пісьмовыя адказы дазваляюць вывадзіць лепш засвоіць пытанні курса, якія з'яўляюцца найбольш цяжкімі для студэнтаў. Як вынік, на наступных патаках гэтым пытанням можна ўдзяліць больш увагі.

Калі думаць над пытаннем, чаму такая нізкая яўка студэнтаў на экзамен, асабліва сярэд пяцікурснікаў, і чаму невысокі працэнт адцы яго, прыйшоў да вываду: многія з тых, хто не прыйшоў на экзамен, у міжсёсіны перыяд не трымалі ў руках падручніка. Пры вусным экзамене яны спадзяваліся на «вясенню», скідку на ўзрост, на сваё службовае або сямейнае становішча. Гэта, дарчы, пацвердзілі некаторыя студэнты ў шчырай адкрытай размова. Да таго ж, пераважна большасць студэнтаў, якія не прыйшлі на экзамен, на працягу двух месцаў крайне рэдка прысутнічалі на занятках, а некаторыя зусім не наведвалі іх.

У час сесіі і пасля яе я неаднаразова прапапоўваў тым, хто не вытрымаў экзамен, прыходзіць да дадатковых заняткаў, кансультацый, вызначаю для гэтага час. На жаль, прыходзілі нямногія, большасць з якіх зусім адалі экзамен пасляхова. Асобныя ж студэнты не спрааліся з ім па сённяшні дзень. Таму міжволі складваецца думка: некаторыя таварышы прыйшлі ва ўніверсітэт не за ведамі, а за дыпламамі. Ужо на першым курсе яны адчулі, што экзамены можна адаваць, як качуць, з некалькіх заходаў. І застанюца вернымі гэтаму прыёму. Прычып «хто каго?» — вельмі жывучы. Толькі гэтым можна растлумачыць масавую няяўку студэнтаў на экзамен у час сесіі і непрыняцце да такіх студэнтаў адпаведных мер удзеання.

На наш погляд, становішча з вучобай студэнтаў-завочнікаў, ды і стацыянарнікаў, можна ў корані змяніць, калі будзе дзейнічаць такая сістэма, якая не дазволіць вучыцца дрэнна. У гэту сістэму варта ўключыць забарону прыёму экзаменаў індывідуальна. Спасылкі асобных студэнтаў на немагчымасць з'явіцца на сесію або на экзамен ва ўстаноўлены тэрмін па вытворчых прыняхах не з'яўсяць тэба прымаць пад увагу. Хаця б, скажам, таму, што ў асобных студэнтаў вялікая розніца паміж акладам на займаемай пасадае і аплатай за час знаходжання на сесіі. Вось і пачыночы асобныя не зусім сумленныя людзі розныя маніпуляцыі.

Увадзіце пісьмовага экзамена пры неабходнасці з пэўным вусным яго дапаўненнем — магчыма, і не самы досканалы метад. Ён як бы дапаўняе рэкамендацыі кафедры педагогікі і псіхалогіі па актывізацыі пазнавальнай дзейнасці студэнтаў, аб шырокім укараненні якіх гаварыў на старонках шматтыражнай газеты рэктар ўніверсітэта акадэмік АН БССР Б. В. Бокуць. Думаецца, што толькі такім шляхам можна павысіць якасць падрыхтоўкі спецыялістаў.

Б. ВРУБЛЕУСКИ, дацент кафедры галіновых эканоміі.

ВЕДЫ, ТВОРЧАСЦЬ—ПРАКТЫЦЫ

Нашым саветам атрыманы навуковы план правядзення навукова-вучобных школ і канферэнцый маладых (да 33 гадоў уключаючы) вучоных і спецыялістаў па 1988 год. Пра ўсе гэтыя мерапрыемствы паведамляцца на дошцы аб'яў СМВІС у галоўным корпусе ўніверсітэта.

Гарадскі дацэнт НТТМ прапануе ўсім жадаючым прымяніць свае веда на практыцы: заключыць дагаворы з прадпрыемствамі горада і вобласці. Работа па дагавору не адносіцца да сумляшчальнасці. Са спісам тэм можна азнаёміцца ў цэнтры

НТТМ па вул. Першамайскай 7/12, т. 55-97-57. Пераважная колькасць тэм да тычыцца механізацыі ручной працы і вынаходніцтваў прыстасаванняў, якія маюць вытворчы эфект. Асобныя тэмы носяць гварэтычны характар. Прыклады тэм тэм прыведзены на дошцы аб'яў СМВІС. Немалаважна акалічнасцю з'яўляцца і тое, што выніковыя справаздача гаспадары лічыцца за навуковую публікацыю.

А. СІДАРАЎ,
старшыня савета маладых вучоных і спецыялістаў ГДУ.

Мастацкая самадзейнасць

У РОЗНЫХ ЖАНРАХ

Творчая справаздача студэнтскага клуба «Малодосць» — вынік работы калектываў мастацкай самадзейнасці і клубу па Інтэрэсах ўніверсітэта. Менавіта з гэтай нагоды ў актавай зале ГДУ сабралася вялікая колькасць гледачоў і ўдзельнікаў гэтага мерапрыемства. Яшчэ перад пачаткам справаздачнага канцэрта панавала прыўзнятая атмасфера. На маладунца аформленыя сталах паказвалі сваю работу аматарскія аб'яднанні і клубы па Інтэрэсах, народны ўніверсітэт міральна-эстэтычнага выхавання. У рамках выстаўкі не проста было прадеманстраваць усю дзейнасць гэтых калектываў. Аднак, тая, хто бабыўа тут, змоглі пазнаёміцца з мастацтвам членаў клуба «Золушка», створанага на эканамічным факультэце жансавета ГДУ. Клуб малады, яму толькі некалькі месяцаў, але зроблена ўжо ня мала. Ён аб'яднаў людзей, якія жадаюць навучыцца сакратам кулінарыі, правядзення дамашніх свят, авалодаць правіламі этыкету. На выстаўцы былі прадстаўлены арыгінальныя вырабы, зробленыя рукамі членаў «Золушкі».

Граматы і кубкі пераможцаў можна было ўбачыць і на сталах літаратурнага клуба «Грандэнт», турыскага — «Адэсей», самадзейнай песні — «Мерыдыян», літаратурна-музычнага — «Верас». Цікавыя альбомы прадставілі клубы «Крыніцы», «Алеся», аматараў кіно і многія іншыя.

Святковы настрой выстаўкі-справаздачы надавала відапраграма, якую прадставіў вядомы не толькі ў ГДУ, але і за яго межамі дыскаклуб «Гандэ».

На ўніверсітэцкай сцэне давалі справаздачы калектывы мастацкай самадзейнасці. Гледацка была паказана разнастайная па жанрах, насычаная па тэматыцы праграма. Па аландыментах, якімі сустракалі кожны з нумароў першага аддзялення канцэрта, становілася зразумела, што глядач ведае, лобіць і чакае выступленню самадзейных артыстаў. «Прылітнік» — гаварлівы ўдзельнік дзіцячага ансамбля народнага танца. «Хлеб ды соль» — падхопілаві студэнтскі ансамбль народнага танца «Радзімічы» і фальклорны калектыв ўніверсітэта.

Народныя напевы змянялі беларускія танцы, розныя па сваіх сюжэтах, настрою, насьцямах. Сапраўднае майстэрства прадеманстравалі ўдзельнікі ансамбля народнага танца «Радзімічы».

Канцэрт прывяраўся 70-гадоў за дця ўварэжання ВССР, і аб гарадчых вехах нашай рэспублікі самадзейныя артысты ўніверсітэта расказвалі мовай танца і песні. «Тачанка» змянялася ўрыўкам з рамана «Маладая гвардыя»; лірычны «Беларускі маладзёжны» працягвала аўтарска песня студэнта эканамічнага факультэта В. Ігнаціева аб Гомелі. Новым жанравым калектывам для нашай сцэны стаў намерны ансамбль пад кіраўніцтвам Міхаіла Германа. Флейты, скрыпкі, габой, класічныя даносілі да нас стройную мелодыю канцэрта до-мажор «Вясельдзі» і цудоўны раманс Г. Сярыдава. Не змаглі апацы гледачоў. А ў той момант, калі нечакана на тэхнічных прычынах канцэрт быў перарваны, усё, хто аходзіўся ў зале, міжволі сталі ўдзельнікамі вялікага песнянага калектыву. Творчасць — вось што аб'яднала прысутных і стварыла атмасферу свята, сцёршы тым самым разгубленасць. Яшчэ Л. М. Талстой гаварыў: «Мастацтва ёсць адно са сродкаў аб'яднання людзей».

Няма нічога больш бяскондага, чым чалавечая паміць. Святковы канцэрт, прысвечаны дню Перамогі савецкага народа над фашысцкай Германіяй, яшчэ адзін доназ гэтаму. Канцэрт з'яўся адкрыццём III этапа Усеагульнага фестывялю народнай творчасці. У праграму ўвайшлі нумары з творчай справаздачы, якія не ўдалося паказаць у свой час. Песнямі аб Леніне канцэрт адкрыў студэнтскі хор. Гло кіраўніку Л. Пятраўка ўдалося за кароткі тэрмін падрыхтаваць выступленне гэтага калектыву на добрым выхавальным уроку.

Зала зноў і зноў апладрававала «Сібірскім праходкам» і агністаму вянгрэскаму «Чардашу». Добрае уражанне пакінуў аб сябе студэнт бялагічнскага факультэта Г. Ях'яеў з нумарам эквілібр на мавадыклах і свабоднай лэсцы. Увага глядачоў былі аданачаны выступленні салістак студэнтскага клуба І. Пільніцка і Т. Пярэмскай. Сваё майстэрства паказу студэнткі тэатр астраднх міншціор.

Творчая справаздача клубу «Малодосць» паказала, што развіццё мастацкай самадзейнасці ва ўніверсітэце — не самаматэа, а рыхад для актывізацыі выхавальнай работы ў студэнцкім асродку, наваднай на фарміраванне дзелаўных якасцей, навываў самадзейнасці.

М. ШЫРЫНКИНА,
мастацкі кіраўнік клуба ГДУ «Малодосць».

Гутарка на атэістычныя тэмы

ТЫСЯЧАГОДДЗЕ «ХРЬШЧЭННЯ» РУСІ — МЫФЫ І РЭАЛЬНАСЦЬ

[Заканчана. Пачатак у №№ 10, 11].

Цяпер прываслаўныя ідэалогі шмат увагі ўдзяляюць пошукам падабенства рэлігійных і камуністычных этычных ідэалаў, аднолькавасці выхавальных задач і метадаў, сцвярджаючы адных і тых жа маральных каштоўнасцей царквы і Камуністычнай партыі.

Гэта зусім не так. Падабенства толькі знешняе. Камунізм менш за ўсё жадае ісці за хрысціянствам па тым шляху, якім яно беспаспяхова ішло больш дзевяці тысяч гадоў. Вечныя пытанні, на якія спрабавала даць адказ рэлігійная мараль, былі паставлены самім жыццём. Так, пытанне «жыць для сябе альбо для іншых?» ставіла і рашала само жыццё, пабудаванае на прынцыпу «калі б рабучоць цябе, аль бо рабучы ты». Жыццё само выбірае паміж самаадданасцю і эгаізмам. Гэта добра ведае марксізм, які лічыць, што пытанне гэта вырашаецца не ў сферы маралі, а шляхам рэвалюцыйнай перабудовы грамадства. Патрэба ў выкараненне тых умоў, якія раздзялялі людзей. Ніяка пропаведзь «братэрства ў Хрысціе» не можа прымусіць чалавека да жадання добра, насуперек яго натуральным імкненням. Менавіта ж так абстаіць справа ў рэлігійнай маралі, дзе добрыня дасягаецца пераадоленнем жаданняў чалавека. Да тэнога камунізм ніколі не закляў і не імкнуўся. Таму, хаця царкоўнікі закляючы да актыўнага ўдзелу веруючых у камуністычным будучыні, ніякага падабенства паміж рэлігійнай і камуністычнай

мараллю няма.

Вось чаму няма сур'ёзных доказаў для таго, каб лічыць прыняцце прываслаў крывічнай высокай маральнай чысціны народа, а царкву прадстаўляць прыхільніцай маральнага прагрэсу ў мінулым і сучасным. Царкоўныя дзеянні забываюць, што маральнасць чалавека нельга звязваць ні з веравызнаннем, ні з атэізмам. Можна быць як маральным атэістам, так і чынічным, амаральным, гэтак жа і з веруючым. Трэба памятаць, што прырусам і прастой прапаведзю чалавека не выхаваш, а менавіта пра гэта забываюць царкоўнікі, якія параўноваюць маральны ідэал камунізму з хрысціянскім. Яны мала ўлічваюць дзейсны творчы характар камуністычнага ідэалу.

Нарэшце, адным з найбольш папулярных напрамкаў увывіжэння прываслаў з'яўляецца сцвярджанне аб яго выключнай ролі ў гісторыі развіцця культурнай спадчыны. Тут шырока распаўсюджваецца думка аб тым, што ўся наша культура мела рэлігійныя вытокі. Письменнасць, літаратура, мастацтва, архітэктара, навука, філасофія — з усім гэтым старажытная Русь пазнаёмлілася і атрымала ў спадчыну, дзякуючы прываслаўю. Так, прыняцце прываслаўя мела вялікае значэнне для развіцця старажытнарускай культуры, яго ідэалогія з'явілася адной з крыніц культуры.

Ніхто не адмаўляе таго, што высокія ўзоры сярэднявековага рускага мастацтва склалі непарукавую эпоху ў развіцці культуры. Крыніцай натхнення і адзінай даступнай мовай для спа-

жычоў культуры гэтай эпохі была вера, якая, па словах Энгельса, надавала «усёй гэтай эпозе значную энергію».

Выбор князем Уладзімірам прываслаўя ў якасці дзяржаўнай рэлігіі быў аб'ектыўна абумоўлен прыналежнасцю старажытнай Русі да еўрапейскай цывілізацыі. Яго прыняцце ідэалогічна заварыла працэс фарміравання гэтай цывілізацыі. Дзяржаўнае санкцыя прываслаўя спрыяла павышэнню прэстыжу і ўплыву Кіеўскай Русі на еўрапейскія справы.

З прыняццем прываслаўя звязана распаўсюджванне літаратуры: біблейскіх кніг, патрыстыкі, даркоўна-навуачнай, прываслаўных сярэднявекowych энцыклапедыі і г. д. Гэта мела прагрэсіўны характар ва ўмовах таго часу. Але нельга забываць пра ідэальны характар: каштоўнасці культуры прызначаліся для царкоўнай і свецкай эліты і выкарыстоўвалі імі ў асабістых інтэрэсах.

З таго часу (прыкладна XV—XVI ст.ст.) рэлігія ў большай ступені адпярэвала адмоўную ролю яка ў развіцці культуры, так і грамадства.

Тысячагадовая гісторыя прываслаўнай царквы, як бы яна і падавалася, з'яўляецца пры ўсёй неадназначнасці яе ролі на розных этапах сацыяльна-эканамічнага, дзяржаўна-палітычнага і культурнага развіцця, гісторыяй служэння пануючым класам. Гэта гісторыя аднаго з аплоўтаў прыгноу, самадзяржаўя, нацыянальнага і канфедэрацыйнага прыгноўя, яна ніколі не мала была гісторыяй народнай, справядлівай і гуманнай рэлігіі, прыхільнасці маральнага і сацыяльнага прагрэсу.

В. ЯЦУК,
дацент кафедры філасофіі.

